

شما فعالیت‌های فراوانی در تولید آثار مختلف موسیقایی داشته‌اید اما با این میزان فعالیت در مدت زمان طولانی، چرا کمتر نام علی حسین زاده را شنیده‌ایم؟

در آلبوم «زیربارون» سهراب پاکزاد و امیر طبری که نیما وارسته با آن شهرت پیدا کرد، فارغ از بخش موسیقی، بیشتر کارهای مشاوره و تبلیغاتی آن بر عهده من بود؛ در زمینه موسیقی هم تمام افکت‌گذاری‌ها و ریکوردهای صدای خوانندگان را انجام دادم و در همه کارها ناظر ضبط بودم؛ در همین حین در حدود پنج یا شش قطعه از کارهای پژمان نیکو که تنظیم‌کننده آثار یاس بود را هم صدابرداری کردم. در پشت‌صحنه یک اثر، عوامل بسیاری فعالیت می‌کنند و به چشم نمی‌آیند و اسمی از آن‌ها برده نمی‌شود؛ من در گذشته کارهایی انجام می‌دادم که افراد دیگری نظیر خواننده و تنظیم‌کننده معروف می‌شدند.

در طول زمان فعالیت‌تان در زمینه موسیقی، همکاری‌های بسیاری را با هنرمندان داشته‌اید اما آن طور که باید و شاید دیده نشده‌اند؛ علت این اتفاق چیست؟

این که یک خواننده درخور به بازار بیاید خوب است اما باید قابلیت و توانایی اجرا را هم داشته باشد نه این که صرفاً یک اسم باشد و بشود مانند تعدادی از خوانندگان که با پول وارد شدند و هم‌اکنون برنند هستند؛ من از سال ۸۳ خوانندگی می‌کردم اما به علت این که معتقد بودم می‌توانم خوانندگان دیگر را زیرمجموعه خودم داشته باشم، مورد حمایت آن‌ها قرار بگیرم و مثل یک خانواده پیشرفت کنیم، کارهایم را به تعویق انداختم. در سال ۸۵ یک اثر را خوانندگی کردم و آهنگ بعدی را در سال ۸۸ تولید کردم. این پراکندگی ناشی از این بود که فکر می‌کردم هر چه مجموعه‌ام بزرگ‌تر شود، خانواده‌ام بزرگ‌تر می‌شود و می‌توانم فعالیت گسترده‌تری داشته باشم اما تجربه به من ثابت کرده این‌گونه نیست و خوانندگان بیشتر، مسائلی را بیان می‌کنند که به نفع خودشان باشد و همه چیز را به اسم خودشان تمام می‌کنند.

با این حساب برای آینده چه برنامه‌ای دارید؟

امسال تصمیم گرفتم، کارهایم را مصمم‌تر پیش ببرم و فعالیت‌م را گسترده‌تر کنم. اکنون مشغول انجام کارهای زیادی هستم؛ قطعه «یادت بیار» را در اوایل خرداد منتشر کردم؛ در چند روز آینده هم قطعه‌ای به نام «تب می‌کنم» را در دست‌انتشار دارم.

طبیعتاً در تمام سال‌های فعالیت هنری کسانی هستند که نقش بسزایی در موفقیت و حرکت رو به جلوی هنرمند دارند.

قطعا همین‌طور است؛ همیشه در پشت‌صحنه تمام فعالیت‌های هنری، عده زیادی حضور دارند که بدون آن‌ها قطعاً کاری پیش نخواهد رفت؛ در طول سال‌های فعالیت‌م در عرصه موسیقی کسانی بودند که از من حمایت می‌کردند، یکی از آن‌ها برادرم امین حسین زاده است که همیشه در زمینه کاری از او مشورت می‌گرفتم و می‌گیرم و در طول این سال‌ها با مشورت و راهنمایی‌های در دست او توانسته‌ام بسیاری از کارهایم را تکمیل کنم. همچنین باید از مسعود رضایی؛ مدیر بخش آثارم نام ببرم که در کارش بسیار موفق بوده و او نیز همواره همراه من بوده است.

کمی قبل‌تر دایره همکارانتان با سایر نوازندگان گسترده‌تر بود اما به‌مرور شعاع این دایره کوچک‌تر شد؛ دلیل یا دلایل این اتفاق در چه مواردی خلاصه می‌شوند؟

با هر نوازنده‌ای کار نمی‌کنم چرا که باور دارم روح موزیسین فقط به تجربه نوازندگی او مربوط نمی‌شود بلکه احساسی که روی قطعه می‌گذارد، موثر است. اگر نوازنده انسان درستی نباشد، حتماً روی موسیقی من هم تاثیر بدی می‌گذارد؛ به همین دلیل سعی می‌کنم با نوازندگانی که از نظر شخصیتی مشکل دارند، همکاری نداشته باشم؛ این امر به‌مرور زمان اتفاق افتاده است، چرا که از شخصیت و درون نوازنده‌ها آگاه نبودم من برعکس بسیاری از افراد که فقط به هنر نوازنده معتقد هستند، فقط به نوازندگی فرد توجه نمی‌کنم و شخصیت او نیز بر این اهمیت دارد؛ به همین دلیل در حال حاضر با بسیاری از نوازندگان همکاری ندارم. یکی از نوازندگان جوان و هنرمند حال حاضر، جمال چلبیانی نام دارد که عضو بند «شوک» فرزاد فرزین است و جدای از هنرش که نوازنده‌های همه چیز تمام است شخصیت بسیار خوبی دارد.

یکی از مباحث مهم حتی در هنر و خاصه موسیقی، بحث درآمدزایی، شهرت و دیده شدن است؛ این موضوع چقدر موسیقی حال حاضر را تحت تاثیر خود قرار داده است؟

در بین اهالی موسیقی نوازندگانی هستند که دیده نشده‌اند و در هیچ بندی حضور ندارند، باید به آن‌ها بها داد تا کسانی که واقعا حششان است، بالا بیایند و جایگزین افرادی شوند که با غرور سرشان را بالا می‌گیرند، چیزی را که از گذشته بلد هستند انجام می‌دهند و فقط اسم در کرده‌اند؛ در این صورت حال موسیقی ما بهتر می‌شود تا این که یک‌سری افراد روی کار باشند که به دنبال استفاده مالی و یا در آوردن نان شب‌شان هستند زیرا روح و ارزش هنر به عشق و حس درون آن است و بعد از

آن باید به مسائل مالی توجه کرد، من از ابتدای کارم همیشه به مسائل احساسی درون یک اثر توجه کرده‌ام و بعد مسائل تجاری را در نظر گرفته‌ام؛ شاید یکی از دلایل در حاشیه بودنم هم همین موضوع باشد که بردن اسمم از سوی خواننده‌ها، تنظیم‌کنندگان و موزیسین‌ها خیلی برایم اهمیت نداشته است؛ در جامعه موسیقی ما مسائل احساسی حائز اهمیت نیستند و بسیاری از افراد فقط برای مسائل مالی کار می‌کنند.

در این شرایط همکاری با برخی از هنرمندان کم‌رنگ‌تر شد.

بله؛ سابقه همکاری با بسیاری از افراد را در زمینه صدابرداری و آهنگسازی داشته‌ام که بنا به دلایلی این همکاری‌ها ادامه‌دار نشده است؛ از جمله صدابرداری‌هایی که در زمان همکاری با نیما وارسته انجام داده‌ام، می‌توانم به کارهای رضا صادقی و خشیار اعتمادی در آلبوم «تو محکومی به برگشتن» نیز اشاره کنم که افتخار همکاری با آن‌ها را داشتم؛ بعد از مدتی قطعه «تفس» مرتضی پاشایی را تنظیم کردم که مردم از آن استقبال زیادی کردند؛ قطعه‌ای که در کنسرت‌ها اسم آن را فریاد می‌زدند و از خواننده می‌خواستند آن را اجرا کند؛ به طوری که یک بار آهنگ «تفس» زودتر از برنامه اجرا شد.

هیچ‌وقت به دنبال گردآوری این تصاویر این کنسرت‌ها هم بوده‌اید؟ همکاری‌های لازم در این خصوص انجام گرفته است؟

خیلی سعی کردم تصاویر این کنسرت‌ها را تهیه کنم اما آن‌ها در دسترس نیستند که ثبت شوند و خانواده پاشایی آن‌ها را قبضه کرده‌اند؛ قرار نبود آلبوم مرتضی پاشایی به این شکل باشد، بنا بود آلبوم دیگری بیاید، قرار نبود این آلبوم با شعرهای مهرزاد امیرخانی کار شود، چرا که آن‌ها باهم رابطه نداشتند اما رسانه‌ها این موضوع را به صورتی دیگر نشان دادند؛ برادر مرتضی پاشایی هم از این مسئله آگاه است اما بعید می‌دانم آن را تصدیق کند؛ در این اثر بنا بود حتماً مونا بروزی حضور داشته باشد و من هم چهار قطعه برای آن بسازم؛ بعد از کنسرت همدان مرتضی پاشایی، با یکدیگر قرار داشتیم که اوضاع وخیم‌تر شد و متأسفانه همکاری جدیدی بین من و مرتضی شکل نگرفت؛ بعد از آن قطعه «دیوونه» سعید عرب را ساختم که ترانه، ملودی، تنظیم و تمام کارهایش بر عهده من بود. بر عکس آن چیزی که بسیاری از افراد و تنظیم‌کننده‌هایی که با او کار کرده بودند، می‌گفتند که این کار جواب نمی‌دهد، این قطعه با استقبال زیادی مواجه شد و خیلی‌ها آن را شنیدند و به قول خود خواننده یکی از بهترین آهنگ‌هایی است که تا به حال خوانده است.

شرایط حال حاضر همکاری خوانندگان و آهنگسازان و تنظیم‌کنندگان مانند گذشته است؟ اساساً فعالان حوزه موسیقی در تهیه یک قطعه اصول حرفه‌ای را رعایت می‌کنند؟

یکی از اتفاقات‌های بدی که در بین خواننده‌ها می‌افتد این است که دیگر روند مثل گذشته‌ها نیست تا یک تهیه‌کننده اثری را تولید کند و به خواننده بگوید آن را بخوان و هنرمند هم اگر آن را پسندید بخواند؛ در حال حاضر تنظیم‌کننده‌ها نظر می‌دهند، پشت خواننده صفحه می‌گذرانند، کار را زخمی می‌کنند و نمی‌گذارند یک اثر آن‌طور که باید اجرا شود؛ چرا که رقابت سالم نیست و این اتفاق‌ها پشت‌صحنه می‌افتند؛ برای مثال من یک اثر را تولید می‌کنم و خواننده از آن استقبال می‌کند اما فردا زنگ می‌زند و می‌گوید آن را نپسندیده در حالی که آن قطعه را دوست داشته است؛ این ناسالمی‌ها هستند که در حرفه ما رخ می‌دهند. من همیشه سعی کرده‌ام این کار را انجام ندهم و نتوانسته‌ام به خودم اجازه دهم در تنظیم کسی دخالت کنم زیرا به جز رعایت مسائل اصولی بقیه موارد شخصی و سلیقه‌ای هستند و اینکه من این مدل تنظیم یا این ملودی را دوست ندارم، تحمیل سلیقه است؛ در نهایت این موارد باعث می‌شوند اتفاق خوبی که باید بیفتد، رخ ندهد.

از کارهای جدیدی که در دست تولید دارید بگویید.

در حال حاضر مشغول جمع‌آوری چندین آلبوم هستم که کار یکی از آن‌ها به پایان رسیده و به‌زودی به اسم علیرضا هاشمی که صدای خوب و جدیدی دارد، منتشر خواهد شد؛ این آلبوم ۱۰ قطعه دارد و همه کارهای آن بر عهده من بوده است؛ غیر از این کار، آلبوم‌های دیگری در دست دارم که از جمله آن‌ها آثار علیرضا غفاری، هوتن حسینی و ابراهیم قومی هستند. با خوانندگان دیگری هم نظیر سعید عرب که صدای خوبی دارد، همکاری می‌کنم. اسم‌هایی که نام می‌برم به جز عرب، جدید هستند اما معتقدم هر چه رقابت سالم‌تر باشد، اتفاق‌های بهتری می‌افتد.

اگر در پایان صحبتی باقی مانده، بفرمایید.

بهتر است در انتها دوستانی که همیشه در کنار من بوده‌اند نام ببرم؛ یکی از آنها حسین در آمد است که مدیر امور اینترنتی ما را بر عهده دارد. به نظر من باید اسم هر کس که در پشت صحنه فعالیت می‌کند، گفته شود چرا که آنها جزئی از مجموعه هستند.

علی حسین زاده؛ خواننده، آهنگساز و تنظیم‌کننده در گفت‌وگو با «صبا»:

مصمم‌تر پیش‌مکاروم!

معصومه قاسمی

گفت‌وگو

علی حسین زاده؛ خواننده و موزیسین، سابقه کار با خوانندگان بسیاری را در کارنامه کاری خود دارد. آغاز فعالیتش در سال ۸۳ با امین فیاض بود که در آن دوران طرفداران بسیاری داشت و به علت عدم فعالیت در این عرصه به دست فراموشی سپرده شد. در سال ۸۵ همکاری با نیما وارسته را شروع کرد و آثار مشترک بسیاری از آن‌ها منتشر شد اما به این دلیل که همیشه در حاشیه بود اسمی از او در رسانه‌ها برده نشد و در حال حاضر مشغول جمع‌آوری چند آلبوم است. به همین بهانه با او به گفت‌وگو نشستیم که متن کامل این گپ و گفت پیش‌روی شماست.